

Přítel

Jaromír Nohavica

- G** **D/F#**
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
C **D**
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami **C**
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
G **D/F#**
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
- Ami** **C**
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
G **D/F#** **Emi**
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Ami **D**
zmizels' mi, nevím kam,
C **Caad9** **C** **Cmaj7** **G** **D**
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to ďas.
- R: ... kde je ti konec, můj jediný příteli,
... sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R: ... kde je ti konec, můj jediný příteli,
... sám, sám, sám, zpívám tady sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi

společný slunko nesvítí.

R: ... kde je ti konec, můj bývalý příteli,
... sám, sám, sám, dýchám tady sám.